

Debreceni Ítéltábla

Pf.I.20.052/2024/11. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Kiss Erika ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a dr. Lux Anita ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben személyiségi jogok megsértése miatt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 8.P.21.070/2023/3. számú ítélete ellen az alperes 4. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a jogsértés abbahagyása iránt előterjesztett keresetet elutasítja. Mellőzi az alperes kötelezését a felperes elsőfokú perköltségének a megfizetésére. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12 000 (tizenkétezer) forint elsőfokú perköltséget. A felperes által az államnak fizetendő feljegyzett kereseti illetéket 60 000 (hatvanezer) forintra leszállítja, az alperes által az államnak fizetendő feljegyzett kereseti illetéket 60 000 (hatvanezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest arra is, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára 48 000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes 2014 decemberétől a H.--B. M.-i K. D.-i J.-i H. F.-i Főosztályát, majd a K.-i, M.-i E.-i, M.-i és F.-i Főosztályát vezette, 2019. március 1-től 2022. október 17-ig pedig a K.-i A.-i és V. Nonprofit Kft. (a továbbiakban: K.V) V.-i és U.-i Osztályának vezetője volt. A feladatkörébe tartozott a közúti gépjárművezetők vizsgáztatásának lebonyolítása és ellenőrzése.

[2] Az alperes 2016-ban panaszt terjesztett elő egy ismerősének gépjárművezetői képzésével kapcsolatban. Ennek folytán kapcsolatba került a felperessel, akiről az a meggyőződése alakult ki, hogy megpróbálja eltussolni a panaszának kivizsgálását.

[3] Ezért – a keltezését tekintve 2017. március 29-én, valójában azonban 2018. március 29-én – levélben fordult a H.-B. M.-i K. akkori főigazgatójához: dr. V. L.-néhoz,

amelyben közölte, hogy a 2017. május 15. napján kelt emailjét követően a felperesről „még inkább szörnyű dolgokra derült fény. Hogyan lehet az, hogy N. J. A. 2017. április 10-én egy érdekes meghatalmazást talál, amit nem Ő ír alá, ezzel egy időben panasszal, feljelentéssel élt. Ezen iratokat dr. M. P. Főosztályvezető magához veszi, mondhatjuk úgy is, hogy elrejtí, jegeli az ügyet, tehát nem teszi meg az ilyenkor szokásos büntető feljelentést. 2017. év végén Önt megkeresve derült ki ez a dolog. 2017. december elején kerül el a feljelentés a nyomozóhatósághoz. Felháborító, vérlázító, amit a főosztályvezető meg mer/mert tenni. (...) Dr. M. P. L. regnálása alatt majdnem minden napra jut egy ügy, amiben saját maga dönt, illetve H. S. közúti gépjárművezető vizsgabiztos, aki egy állami tisztviselő, aki nem más mint egy „pitiáner tolvaj”, ténykedéseit a szönyeg alá sepi. Történt, hogy a vizsgabiztos (H. S.), ellopta B. S.-né gépjármű oktató telefonját. Ezt az ügyet többen látták. Az oktató Asszony ezt írásban jelentette, de természetesen dr. M. P. mindenkit „megfenyegetett”, még R. Z. Osztályvezető Asszonyt is, hogy ilyen dolgokról nem beszélhet. Csatolok egy HB/03-KVO/5.-2-2017 számú iratot, amiben dr. M. P. ügyintézése alatt azt írja, hogy H. S. vizsgabiztos helytelenül járt el. Magyarul lopott, így azonnal ki kellett volna rúgni a vizsgabiztost. De nem tette, mivel H. S. vizsgabiztos dr. M. P. cinkosa, barátja és milyen fényt vetne a hivatalra, ha ez kiderülne. Inkább a Főosztályvezető mindenki megfélemlített, megfenyegetett. Álláspontom szerint ez bűnpártolás és hivatali visszaélés, nem utolsó sorban a vizsgabiztos részéről lopás. A következő történet megint H. S. vizsgabiztosról szól, amit a HB-03/KVO/8-2/20.. számú irat támaszt alá. Itt H. S. vizsgabiztos megint túllő a célon, és a vége megint az, hogy G. Á. Oktató Asszonyt azzal fenyegetik meg, hogy ha sokat jár a szája, akkor eltilthatják 6 hónapra szakoktatói tevékenységétől. Ezt az ügyet is R. Z. Osztályvezető asszony kénytelen végignézni és nem objektíven eljárni, mivel dr. M. P. nem engedi neki. (...) 2016 májusában a M. autósiskolánál egy elég furcsa ellenőrzést folytatott le H. S. vizsgabiztos, aki gondolt egyet és az iskola irodájában hóna alá csapta az iskola papírjait, ezzel együtt némi kézpénzt is, ami a tanulók vizsgadíja volt, és mintha Ő lenne a kis király, sarkon fordult és elvitte azokat. Az ellenőrzés nem törvényes módon történt. Ezt az ügyet is dr. M. P. közreműködésével, megfenyegetése miatt nem folytatták le. (...) Álláspontom szerint ilyen emberek, mint dr. M. P. L. Főosztályvezető és H. S. Vizsgabiztos köztörvényes bűnözők, akiknek a munkaviszonyát azonnal fel kell függeszteni. (...) Én úgy gondolom, hogy a Kormányhivatalnak, Járási Hivatalnak rövid időn belül dr. M. P. L. és H. S. munkaviszonyát meg kell szüntetni és megtenni a büntető feljelentést. Amennyibe nem, én teszek büntető feljelentést. Elég sok írásos dokumentum van még a birtokomban, ami dr. M. P. és H. S. bűnösségét bizonyítja. A J.-i Osztály cím alatt is több olyan ember dolgozik, akinek nincs meg a kellő végzettsége és ez elég komoly visszaélésekre ad okot. Ezekről a dolgokról is dr. M. P. tud, sőt az ő közreműködésével történik.”

[4] A levélben foglalt közlések miatt H. S. magánindítványt terjesztett elő az alperessel szemben, a Debreceni Járásbíróság pedig az így megindult büntetőeljárásban a 2021. április 19-én kelt 53.B.4./2020/25. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes bűnös becsületsértés vétségében. A határozatát azzal indokolta, hogy az alperes H. S.-t érintő tényállításai nem feleltek meg a valóságnak, ellenben alkalmasak voltak H. S. becsületének csorbítására a munkakörével kapcsolatban. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Debreceni Törvényszék a 2021. október 26-án kelt 18.Bf.1./2021/9. számú ítéletével csupán annyiban változtatta meg a Debreceni Járásbíróság elsőfokú ítéletét, hogy az alperes cselekményét rágalmazás vétségének minősítette, amelyet azzal indokolt, hogy az alperes az eljárás tárgyát képező levélben H. S.-t sértő, valótlan tényeket állított.

[5] Az alperes a Debreceni Járásbíróság elsőfokú ítéletét követően: 2021. június 21-én emailt küldött a K.V ügyfélszolgálati email-címére, amelyet a K.V vezetőinek: B. Sz.-nak és dr. K. D.-nak címzett. Ebben azt írta, hogy: „Hosszú hónapokra nyúlik vissza az, hogy a debreceni kormányhivatalnál ténykedő dr. M. P. L. munkásságát figyelemmel kísértem, mint

akkori főosztályvezető, aki a jogosítványszerzést felügyelő osztályt is vezette. Abban az időben 3 hét alatt kiderült, hogy nem igazán a törvénynek megfelelően látja el a feladatát. Rengeteg visszaélés volt a regnálása alatt. Én ezeket felderítettem és az akkori Kormányhivatali felsővezetőknek jeleztem, amit M. mindig próbált ügyes trükkkel kivédeni. Ugyan nekem, civilnek ez hosszú időbe került. De hála a hivatal vezetőinek, rájöttek arra, hogy M. P. nem a kormányhivatalba való és így megváltak tőle. Néhány példa: Autósiskola - tanuló közötti papírok aláhamisítása, ami miatt nem tett feljelentést a rendőrségen, majd később felsővezetői utasításra a feljelentés megtörtént. Az egyik vizsgabiztos, személy szerint H. S. eltulajdonított egy telefont egy gépjármű oktatótól, B. S.-nétől, amire M. P. azt mondta, nevelő, tanító célzattal tette. Ezekről és számos más cselekedeteiről dokumentumok vannak a birtokomban. (...) Ilyen emberek hogyan dolgozhatnak még mindig a K.V Nonprofit Kft-nél, legyen szó H. S.-ről, dr. M. P. L.-ről és K. L.-ről.”

[6] A felperest a munkáltatója 2022. augusztus 2-án egy belső normatív szabályszegés miatt írásbeli figyelmeztetésben részesítette, majd a munkaviszonyát 2022. október 17-én munkáltatói felmondással megszüntette. A felperes fegyelmi vétségre vonatkozó hamis vád vétsége miatt feljelentette az alperest. Az így megindult büntetőeljárást a Debreceni Járási Ügyészség a 2023. július 4-én kelt B.40./2021/22. számú határozatával 2024. július 4-ig felfüggesztette, mert az alperes jövőbeli magatartásának kedvező változására figyelemmel az eljárás megszüntetése volt valószínűsíthető.

[7] A felperes módosított keresete annak megállapítására irányult, hogy az alperes az idézett leveleiben foglalt közlésekkel megsértette a becsülethez és a jóhírnévhez fűződő jogát. Kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint kötelezze őt a jogsértés abbahagyására, elégtétel adására, és 1 000 000 Ft sérelemdíj megfizetésére.

[8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a felperes közszereplő, aki köteles eltűrni a kifogásolt közlésekben foglalt véleménynyilvánítást, az ugyanis valós tényeken alapul. A jogsértés megállapítása esetére a követelt sérelemdíjat eltúlzottnak tartotta, mert a felperest nem érte számottevő nem vagyoni hátrány.

[9] Az elsőfokú bíróság a 8.P.21.0../2021/37. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez és jóhírnévhez fűződő jogát a keresettel érintett levelekben megfogalmazott kijelentéseivel. Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, és kötelezte arra, hogy a felperestől az info@k.vk.hu e-mail címre elküldött levelében kérjen elnézést a jogsértés miatt, amelynek szövegét a keresettel egyezően határozta meg. Kötelezte továbbá, hogy fizessen meg a felperesnek 300 000 Ft sérelemdíjat, valamint 200 000 Ft elsőfokú perköltséget. Az ezt meghaladó keresetet elutasította, és a felperest 102 000 Ft, az alperest pedig 18 000 Ft feljegyzett kereseti illeték állam részére történő megfizetésére kötelezte.

[10] Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán a Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.1../2023/9. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette, annak nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részét részben megváltoztatta, mellőzte a felperes és az alperes kötelezését a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére, egyebekben helybenhagyta. A határozatának indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött a felperes azon keresetéről, amelyben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:51. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján az alperes kötelezését kérte a jogsértés abbahagyására, így ebben a körben a felek nem is terjeszthettek elő fellebbezést (csatlakozó fellebbezést). Ezért az elsőfokú bíróság fellebbezéssel és csatlakozó fellebbezéssel támadott határozatát nem ítéletnek, hanem olyan részítéletnek tekintette, amely csupán a jogsértés megállapítása, a jogsértéstől eltiltás, az elégtétel és a sérelemdíj iránti kereseteket bírálta el. Előírta, hogy az

elsőfokú bíróságnak folytatnia kell az elsőfokú eljárást, amelynek során érdemi döntést kell hoznia a felperes jogsértés abbahagyása iránti keresetről, valamint határoznia kell a teljes feljegyzett kereseti illetéknek és az el nem bírált keresetre eső részperkölségnek a viseléséről.

[11] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével kötelezte az alperest a jogsértő magatartásának azonnali abbahagyására, valamint arra, hogy fizessen meg a felperesnek 100 000 Ft elsőfokú perkölséget. A felperest 75 000 Ft, az alperest pedig 45 000 Ft feljegyzett kereseti illeték megfizetésére is kötelezte.

[12] A határozatát azzal indokolta, hogy a folytatódó elsőfokú eljárásban kizárólag a jogsértés abbahagyása iránti keresetről kellett döntenie. Ennek során abból indult ki, hogy az alperes személyiségi jogsértő magatartása ugyan nem ismétlődött meg, azzal azonban véglegesen nem hagyott fel, mert mind a Ny.-i Járásbíróságon indult magánvádas eljárásban, mind pedig ebben a perben fenntartotta azt az álláspontját, amely szerint nem alaptalanul vádaskodott a felperessel szemben. Mindez azt jelenti, hogy a vele szemben lefolytatott büntető- és polgári eljárások ellenére továbbra is tagadja az erkölcsileg és jogilag is elítélendő magatartásának jogsértő jellegét, és ugyan burkoltan, de még mindig ragaszkodik ahhoz, hogy nem követett el jogsértést. Erre tekintettel a jogsértéssel előidézett állapot folyamatosan fennáll, ezért az alperest a jogsértés azonnali abbahagyására kell kötelezni.

[13] A felperes 62%-ban, az alperes pedig 38%-ban lett pernyertes, ezért a felek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése és a 102. §-ának (1) bekezdése alapján ilyen arányban kötelesek megfizetni az állam részére az eredetileg követelt 2 000 000 Ft sérelemdíjhoz igazodó perérték alapulvételével kiszámított 120 000 Ft feljegyzett kereseti illetéket. Mivel az abbahagyás iránti kereset alapos volt, az alperes köteles a felperes e körben felmerült jogi képviselői díjból álló elsőfokú perkölségének a megtérítésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (2) és (6) bekezdései alapján 100 000 Ft-ban határozta meg.

[14] Az alperes a fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéltábla utasítsa el a keresetet, valamint mellőzze az őt elégtételadásra kötelező részítéleti rendelkezést. Arra hivatkozott, hogy a felperes jogszerűtlenül jutott hozzá a perrel érintett büntetőeljárás irataihoz, ezért azokat a perben nem használhatta volna fel. A Ny.-i Járásbíróság egyébként is felmentette őt a vád alól. Tévesen kötelezte őt az elsőfokú bíróság a jogsértés azonnali abbahagyására, mert jelenleg már nem tanúsít jogsértő magatartást. Nem értékelte teljes egészében a felperes foglalkoztatási jogviszonyát megszüntető felmondás tartamát sem. A felperes már nem is a K.V-nál dolgozik, nem lehet tehát őt arra kötelezni, hogy a K.V egyik email címére küldjön bocsánatkérő levelet. Amennyiben a felperes makulátlan munkavállaló lett volna, akkor sohasem váltak volna meg tőle, a kereset tárgyát képező levelekben említett tények azonban épp az ellenkezőjét igazolják.

[15] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

[16] A fellebbezés elbírálása előtt az ítéltáblának azt kellett megvizsgálnia, hogy annak mely része alkalmas az érdemi vizsgálatra. Ennek oka az volt, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletében kizárólag a jogsértés abbahagyása iránti keresetről döntött, a többi keresetet ugyanis a részítéletének a korábbi fellebbezéssel (csatlakozó fellebbezéssel) nem érintett részei és az ítéltábla részítéletével helybenhagyott rendelkezései már jogerősen elbírálták, azokat tehát az alperes a Pp. 360. §-ának (1) bekezdés alapján nem tehetette vitássá. Erre tekintettel az ítéltábla nem utasíthatta el a jogsértés megállapítása, az eltiltás, az elégtételadás és a sérelemdíj iránti kereseteket, mindezt ugyanis az említett jogerős ítéleti rendelkezésekhez fűződő anyagi jogerőhatás kizárta. Az erre irányuló fellebbezési kérelmek és érvek tehát nem voltak alkalmasak az érdemi elbírálásra, ezért azokat az ítéltábla

figyelman kívül hagyta, és kizárólag a fellebbezés azon részét bírálta felül, amely kifejezetten az abbahagyás iránti kereset elutasítását célozta. Az így meghatározott fellebbezés érdemi elbírálása során pedig – a Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdéseiben foglalt jogszabályi feltételek hiányában – nem lépte át a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátait [Pp. 370. §-ának (1) bekezdése]. Ezért kizárólag abban foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen kötelezte-e az alperest a jogsértés azonnal abbahagyására vagy nem. Ennek eredményeként a fellebbezést alaposnak találta.

[17] A Ptk. 2:51. §-a (1) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján – az elévülési időn belül – az eset körülményeihez képest követelheti a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől. E jogszabályi rendelkezést a bírói gyakorlat úgy értelmezi, hogy a jogsértés abbahagyására csak akkor lehet kötelezni a jogsértőt, ha a jogsértő magatartás még folyamatban van. Amennyiben ugyanis az már befejeződött, nem indokolt a jogsértőt a jogsértés abbahagyására kötelezni, egész egyszerűen azért, mert azt már magától abbahagyta (pl.: Debreceni Ítéltábla Gf.I.30.388/2018/9., Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.016/2017/3-II.). Befejezett elkövetési magatartás esetén a Ptk. 2:51. §-a (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt jogkövetkezmények közül kizárólag a jogsértéstől eltiltás alkalmazható, de ez is csak akkor, ha fennáll a jogsértés megismétlésének a veszélye (pl.: Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.516/2019/5., Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.016/2020/10., Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.043/2019/5-II., 32.Pf.20.096/2017/3-II.).

[18] Az alperes a jogerős részítélet szerint egy 2018-ban és egy 2021-ben megírt levél elküldésével sértette meg a felperes személyiségi jogait. Az elkövetési magatartás: a levelek megírása és elküldése tehát már évekkel ezelőtt befejeződött, ezért nem volt indokolt őt a jogsértés abbahagyására kötelezni. Mindez annak tükrében sem vált szükségessé, hogy az alperes továbbra is vitatja a jogsértés elkövetését, az ugyanis, hogy az alperes védekezik az ellene emelt vádakkal és keresetekkel szemben, nem jelenti azt, hogy a jogsértő magatartás még folyamatban van. A jogsértés vitatása – egyéb körülmények mellett – legfeljebb arra utalhat, hogy fennáll a jogsértés megismétlésének a veszélye, amely viszont kizárólag egy másik jogkövetkezmény: a jogsértéstől eltiltás alkalmazását alapozhatta meg, ezt a jogkövetkezményt pedig az elsőfokú bíróság a jogerős részítéletében alkalmazta is az alperessel szemben. Mivel azonban a jogsértő magatartás már befejeződött, az ítéltábla elutasította a jogsértés abbahagyása iránti keresetet.

[19] Ezen kereset tekintetében a felperes pervesztes lett, ezért az ítéltábla mellőzte az alperes kötelezését a felperes elsőfokú perköltségének a megfizetésére, és a felperest kötelezte az alperes elsőfokú perköltségének a megtérítésére [Pp. 83. §-ának (1) bekezdése], amely a jogi képviselőjének ezen kereset kapcsán felszámított munkadíjából állt. Ennek összegét az R. 3. § (3) és (6) bekezdései alapján 12 000 Ft-ban állapította meg, ez állt ugyanis arányban azzal a munkával, amelyet e keresettel szembeni védekezésre fordított. Erre díjazásra az ügyvéd alanyi adómentessége folytán nem számított fel általános forgalmi adót.

[20] Az ítéltábla – részben az elsőfokú döntés megváltoztatása miatt, részben pedig a Pp. 383. §-ának (6) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva – felülbírálta a feljegyzett kereseti illetékekkel kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezést is. Ennek során megállapította, hogy a felperes a 2 000 000 Ft perértékű sérelemdíj iránti kereset mellett négy meg nem határozható perértékű keresetet is előterjesztett. Ebből három meg nem határozható perértékű kereset és 300 000 Ft sérelemdíj tekintetében lett pernyertes, amely összességében 50-50%-os pernyertességi aránynak felelt meg. Erre tekintettel a felek ilyen arányban kötelesek megfizetni az államnak a 2 000 000 Ft perérték alapulvételével helyesen megállapított 120 000 Ft feljegyzett kereseti illetéket [Pp. 83. §-ának (2) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése, EBH1999.94.).

[21] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben írt módon – megváltoztatta.

[22] Az alperes fellebbezése eredményes lett, ezért a felperes köteles a meg nem határozható perértékű fellebbezési illetéknek és az alperes jogi képviselői munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére [Pp. 83. §-ának (1) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése]. Ennek összegét az ítéltábla az R. 3. § (3) és (5) bekezdései alapján 6000 Ft-ban állapította meg, ez állt ugyanis arányban a rövid és érdemi elbírálásra részben alkalmatlan fellebbezéssel összefüggésben kifejtett ügyvédi tevékenységgel. Erre az alperes jogi képviselőjének alanyi adómentessége folytán nem számított fel általános forgalmi adót.

Debrecen, 2024. július 11.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró